

Zaak C-483/23

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

26 juli 2023

Verwijzende rechter:

Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Italië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

11 april 2023

Verzoekende partijen:

A

B

C

D

T

Verwerende partijen:

Ministero dell'Economia e delle Finanze

Comitato di Sicurezza Finanziaria

Agenzia del Demanio

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Administratief beroep ingesteld door in een trust ondergebrachte handelsvennootschappen tegen de maatregel van de bestuurlijke autoriteit waarbij de aandelen en goederen die eigendom zijn van deze vennootschappen zijn bevroren omdat die aandelen en goederen indirect kunnen worden teruggevoerd op de persoon die de trust heeft ingesteld, die staat op de lijst van personen op wie

de beperkende maatregelen van verordening (EU) nr. 269/2014 van toepassing zijn.

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële verwijzing

Verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 276 VWEU over de uitlegging van artikel 2, lid 1, van verordening (EU) nr. 269/2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen, zoals gewijzigd bij verordening (EU) nr. 476/2014; in het bijzonder, uitlegging van de begrippen „toebehoren” van en „zeggenschap” over trustgoederen met betrekking tot de figuur van de insteller van de trust.

Prejudiciële vragen

„1) Moet artikel 2, [lid] 1, van verordening (EU) nr. 269/2014 aldus worden uitgelegd dat de maatregel van bevrozing ook kan worden vastgesteld in geval van goederen of middelen die in een trust zijn ondergebracht door een in bijlage I bij de verordening vermelde insteller (aangewezen of op de lijst geplaatste persoon), die moet worden beschouwd als de persoon aan wie de goederen of middelen toebehoren[?]

2) [I]ndien vraag 1) ontkennend wordt beantwoord[: M]oet artikel 2 [lid] 1, van verordening (EU) nr. 269/2014 aldus worden uitgelegd dat de maatregel van bevrozing ook kan worden vastgesteld in geval van goederen of middelen die in een trust zijn ondergebracht door een in bijlage I bij de verordening vermelde insteller (aangewezen of op een lijst geplaatste persoon), die moet worden beschouwd als een persoon die verbonden is met de persoon aan wie de goederen of middelen toebehoren[?]

3) [I]ndien vraag 2 ontkennend wordt beantwoord[: M]oet artikel 2, [lid] 1, van verordening (EU) nr. 269/2014 aldus worden uitgelegd dat de maatregel van bevrozing ook kan worden vastgesteld in geval van goederen of middelen die in een trust zijn ondergebracht door een in bijlage I bij de verordening vermelde insteller (aangewezen of op de lijst geplaatste persoon), die moet worden beschouwd als de persoon die zeggenschap heeft over de goederen of middelen?”

Aangevoerde bepalingen van internationaal recht

Verdrag van Den Haag van 1 juli 1985 inzake het recht dat toepasselijk is op trusts en inzake de erkenning van trusts. Met name:

Artikel 2, lid 1:

„Voor de toepassing van dit Verdrag heeft de term trust het oog op de rechtsbetrekkingen die – bij rechtshandeling onder de levenden of terzake des

doods – in het leven worden geroepen door een persoon, de insteller, wanneer goederen onder de macht van een trustee worden gebracht ten behoeve van een begunstigde of voor een bepaald doel.”

Artikel 2, lid 2:

„[...]”

- a) de goederen van de trust vormen een afgescheiden vermogen en zijn geen deel van het vermogen van de trustee;
- b) de rechtstitel met betrekking tot de goederen van de trust staat ten name van de trustee of ten name van een ander voor rekening van de trustee;
- c) de trustee heeft de bevoegdheid en de plicht, terzake waarvan hij verantwoording schuldig is, om in overeenstemming met de bepalingen van de trust en de bijzondere verplichtingen, waaraan hij van rechtswege is onderworpen, de goederen van de trust te besturen en te beheren of er over te beschikken.”

Artikel 6, lid 1:

„De trust wordt beheerst door het door de insteller gekozen recht. [...]”.

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Besluit (GBVB) 2022/337 van de Raad van 28 februari 2022 tot wijziging van besluit 2014/145/GBVB betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen.

Verordening (EU) nr. 269/2014 van de Raad van 17 maart 2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen, zoals gewijzigd bij verordening (EU) nr. 476/2014 van de Raad van 12 mei 2014, als uitgevoerd bij uitvoeringsverordening (EU) 2022/336 van de Raad van 28 februari 2022.

Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en richtlijn 2006/70/EG van de Commissie.

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Decreto legislativo 22 giugno 2007, n. 109 - Misure per prevenire, contrastare e reprimere il finanziamento del terrorismo e l'attività dei Paesi che minacciano la pace e la sicurezza internazionale, in attuazione della direttiva 2005/60/CE (wetsbesluit nr. 109 van 22 juni 2007 - Maatregelen ter voorkoming, bestrijding en bestraffing van financiering van terrorisme en de activiteiten van landen die de vrede en de internationale veiligheid bedreigen, ter uitvoering van richtlijn 2005/60/EG) (hierna: „wetsbesluit nr. 109/2007”): Met name artikel 3 [oprichting van het Comité voor financiële zekerheid, een orgaan binnen het Ministero dell'Economia e delle Finanze (ministerie van Economie en Financiën) dat de bevroeringsmaatregelen vaststelt waartoe opdracht is gegeven door de Verenigde Naties, de Europese Unie en de ministro dell'Economia e delle Finanze (minister van Economie en Financiën)] en artikel 5 (verbod om bevroren middelen over te dragen, te vervreemden of te gebruiken, en verbod om tegoeden of economische middelen rechtstreeks of indirect ter beschikking te stellen aan of ten behoeve van aangewezen personen).

Decreto legislativo 25 maggio 2017, n. 90 - Attuazione della direttiva (UE) 2015/849 e del regolamento (UE) n. 2015/847 riguardante i dati informativi che accompagnano i trasferimenti di fondi (wetsbesluit nr. 90 van 25 mei 2017 - Uitvoering van richtlijn (EU) 2015/849 en verordening (EU) nr. 2015/847 betreffende bij geldovermakingen te voegen informatie) (hierna: „wetsbesluit nr. 90/2017”). In het bijzonder bevat artikel 2, lid 1, daarvan de verplichting voor de trustees van express trusts om toereikende en actuele informatie bij te houden over de uiteindelijk begunstigde van de trust (oprichter, trustee, protector, begunstigde en elke andere persoon die effectief zeggenschap over de trustgoederen uitoefent).

Decreto legislativo 21 novembre 2007, n. 231 - Attuazione della direttiva 2005/60/CE nonché della direttiva 2006/70/CE che ne reca misure di esecuzione (wetsdecreet nr. 231 van 21 november 2007 - Uitvoering van richtlijn 2005/60/EG en richtlijn 2006/70/EG tot vaststelling van uitvoeringsmaatregelen van richtlijn 2005/60/EG), zoals gewijzigd bij wetsbesluit nr. 90/2017.

Legge 16 ottobre 1989, n. 364 - Ratifica ed esecuzione della convenzione sulla legge applicabile ai trusts e sul loro riconoscimento, adottata a L'Aja il 1° luglio 1985 (wet nr. 364 van 16 oktober 1989 – Ratificatie en uitvoering van het Verdrag inzake het recht dat toepasselijk is op trusts en inzake de erkenning van trusts, dat is vastgesteld te Den Haag op 1 juli 1985), op grond waarvan in Italië het instrument van de trust kan worden gebruikt.

Korte uiteenzetting van de feiten en van de procedure

- 1 De verzoekende partijen B, A, C en D verrichten activiteiten van commerciële aard en zijn volledige dochtermaatschappijen van een op Bermuda gevestigde vennootschap, die op haar beurt is ondergebracht in een trust (hierna: „trust”). De

trust is ingesteld door een natuurlijke persoon (hierna: „insteller”) bij akte van 18 juli 2007, die is gewijzigd op 22 december 2014, en wordt beheerst door het recht van de staat Bermuda.

- 2 De trust heeft zowel een trustee, welke rol wordt vervuld door de vennootschap T, die tot taak heeft om de trustgoederen te beheren en te besturen in overeenstemming met de bepalingen van de trustakte, en om de ingebrachte goederen, bij het einde van de trust of in overeenstemming met die bepalingen, over te dragen aan de begunstigen, als een protector, een rol die is toevertrouwd aan een derde, een natuurlijke persoon, wiens taak het is om toezicht te houden op de juiste uitvoering van het vastgestelde programma van de trust. Deze bestuursorganen zijn in de loop der tijd gewijzigd.
- 3 De insteller was aanvankelijk een van de begunstigen van de trust, samen met zijn zus en zijn neef (die bij akte van 19 december 2017 van de trust werden uitgesloten) en zijn nakomelingen (die hij thans niet heeft), maar werd bij akte van 7 februari 2022 van de trust uitgesloten. Niets wijst erop dat de insteller opnieuw kan worden toegelaten als begunstigde of enige bevoegdheid heeft om de trustgoederen te beheren of te gebruiken.
- 4 Bij besluit (GBVB) 2022/337 van 28 februari 2022 tot wijziging van besluit (GBVB) 2014/145, en bij uitvoeringsverordening 2022/336 van 28 februari 2022 tot uitvoering van verordening nr. 269/2014 heeft de Raad van de Europese Unie de insteller opgenomen in de lijst van personen op wie de in die verordening vastgestelde maatregelen van toepassing zijn.
- 5 Vervolgens heeft het bij het Ministero dell’Economia e delle Finanze ingestelde Comité voor financiële zekerheid overeenkomstig verordening (EU) nr. 269/2014 (artikel 2) en wetsbesluit nr. 109/2007 een maatregel vastgesteld – waarvan de wettelijk vertegenwoordiger/gedelegeerd bestuurder van de vennootschappen B, A, C en D op 16 maart 2022 in kennis is gesteld – tot „bevriezing” van de aandelen en goederen die eigendom zijn van de vennootschappen B, A, C en D (hierna: „bevriezingsmaatregel”), omdat die aandelen en goederen „indirect konden worden teruggevoerd op [de insteller]” als uiteindelijk begunstigde, die was opgenomen in de lijst in de bijlage bij verordening nr. 269/2014, zoals gewijzigd bij uitvoeringsverordening nr. 336/2022.
- 6 Bij verzoekschrift van 11 mei 2022 hebben de vennootschappen B, A, C en D en vennootschap T (de trustee) de verwijzende rechter vernietiging van de bevriezingsmaatregel gevorderd.

Voornaamste argumenten van de partijen in het hoofdgeding

- 7 Volgens verzoekers is de bevriezingsmaatregel uitsluitend gebaseerd op artikel 2, lid 1, van verordening nr. 269/2014, dat na de wijziging bij verordening nr. 476/2014 bepaalt dat alle tegoeden en economische middelen die toebehoren aan, eigendom zijn van, in het bezit zijn van of onder zeggenschap staan van alle

in bijlage I daarbij vermelde natuurlijke personen of rechtspersonen, entiteiten of lichamen, of met hen verbonden natuurlijke personen of rechtspersonen, entiteiten of lichamen („aangewezen personen”), worden bevroren. Met deze wijziging zijn [in de Italiaanse taalversie] de woorden „rechtstreeks en onrechtstreeks”, vlak voor de woorden „in bezit zijn en onder zeggenschap staan” geschrapt. De verzoekende partijen stellen dat als criterium voor de vaststelling van een verband tussen de goederen en de aangewezen persoon, de indirecte terugvoerbaarheid van de goederen op de aangewezen persoon niet relevant is, en daarvoor geen andere gevallen dan de limitatief opgesomde rechtsfiguren in die bepaling kunnen worden gebruikt, te weten eigendom, bezit, houderschap en zeggenschap.

- 8 De verzoekende partijen voeren bijgevolg aan dat de bevroeringsmaatregel onrechtmatig is aangezien zij volledig buiten de invloedssfeer staan van de aangewezen persoon, dat wil zeggen, de insteller. Door de vennootschap die zeggenschap over de verzoekende partijen uitoefent in de trust onder te brengen, is hun vermogen gescheiden van het vermogen van de insteller en, nadat de insteller van de begunstigten van de trust werd uitgesloten, overgedragen aan de trustee, vennootschap T. Op grond van de trustakte en het toepasselijke recht kan dus geen (rechtstreekse of indirecte) beheer- en bestuursbevoegdheid worden toegerekend aan de insteller, die zijn invloed niet langer kan uitoefenen.
- 9 Het Ministero dell’Economia e delle Finanze stelt dat de maatregel volledig rechtmatig is en voert aan dat door de goederen en relaties in een trust onder te brengen, het verband tussen de insteller en die goederen en relaties – waaronder de goederen en de aandelen van de verzoekende partijen B, A, C en D – niet volledig wordt onderbroken, aangezien daarbij geen overdracht plaatsvindt.
- 10 Ter staving van haar stelling verwijst zij naar richtlijn 2015/849. Volgens artikel 3, punt 6, onder b), van die richtlijn geldt in geval van trusts dat de insteller valt onder de „uiteindelijk begunstigten”, dat wil zeggen, degenen „die de uiteindelijke eigenaar zijn van of zeggenschap hebben over de cliënt en/of de natuurlijke perso(o)n(en) voor wiens/wier rekening een transactie of activiteit wordt verricht”. Voorts merkt het Ministero op dat, hoewel de insteller thans niet langer een begunstigde van de goederen is, die goederen toch kunnen „terugkeren” in de eigendom/beschikkingsbevoegdheid van de insteller in het geval dat de goederen uiteindelijk niet worden overgedragen aan de als de begunstigde aangemerkte personen (bijvoorbeeld omdat daarvan afstand is gedaan of wegens vroegtijdige ontbinding van de trust).

Korte uiteenzetting van de motivering van de prejudiciële verwijzing

- 11 De verwijzende rechter twijfelt over de juiste uitlegging van artikel 2, lid 1, van verordening nr. 269/2014; hij vraagt zich met name af welke implicaties en gevolgen van die regeling heeft, wanneer het instrument trust wordt gebruikt, voor de positie van de insteller van de trust, indien die insteller niet de beheerder of

gebruiker van de trustgoederen is, geen andere functies bekleedt en niet de uiteindelijk begunstigde is.

- 12 In wezen vraagt de verwijzende rechter of de in een trust ondergebrachte goederen, middelen en relaties kunnen worden geacht hoe dan ook „toe te behoren” aan de insteller, zelfs indien de insteller niet de gebruiker of beheerder van de trustgoederen en evenmin de uiteindelijk begunstigde ervan is, dan wel „toe te behoren” aan een (rechts)persoon die met de insteller verbonden of waarover die insteller uiteindelijk „zeggenschap” heeft, met als gevolg dat in het geval van goederen die door de aangewezen insteller in de trust zijn ondergebracht, de van artikel 2, lid 1, van verordening (EU) nr. 269/2014 bedoelde bevrozingsmaatregelen kunnen worden toegepast.
- 13 Met betrekking tot het criterium van het toebehoren aan de insteller merkt hij op dat volgens het internationaal erkende schema van een trust, en volgens artikel 2, lid 2, onder b), van het Verdrag van Den Haag, de door de insteller in een trust ondergebrachte goederen formeel op naam worden gesteld van de trustee, die ze bestuurt en beheert in overeenstemming met de trustakte en het toepasselijke recht. Hij krijgt dus beschikkingsbevoegdheid over het goed, het belangrijkste kenmerk van het eigendomsrecht. Dit is evenwel geen volledige beschikkingsbevoegdheid, aangezien daaraan de voorwaarde is verbonden dat de bepalingen van de trustakte in acht worden genomen en de eigendom in overeenstemming daarmee aan de begunstigten wordt overgedragen. Op het tijdstip van die overdracht verwerven de begunstigten de volle eigendom van de goederen.
- 14 De verwijzende rechter benadrukt dat deze rechtsfiguur hoofdzakelijk tot doel heeft het belang van de insteller te verwezenlijken, die daarmee de massa van de in de trust ondergebrachte goederen en rechten van zijn vermogen afscheidt, en zich tegelijkertijd bevrijdt van de beheerskosten daarvan, die samen met de formele rechtstitel overgaan op de trustee, terwijl de trustgoederen eveneens gescheiden blijven van het vermogen van de trustee
- 15 Bijgevolg zou kunnen worden gesteld dat de goederen, door ze formeel op naam van de trustee te stellen, niet daadwerkelijk aan de trustee worden overgedragen, maar louter om niet op diens naam worden gesteld, hoofdzakelijk om het vermogen af te scheiden (met name van het persoonlijke vermogen van de insteller). Ter onderbouwing van die opvatting verwijst de verwijzende rechter naar de nationale rechtspraak [Corte di cassazione (hoogste rechter in burgerlijke en strafzaken, Italië)], waarin is geoordeeld dat de goederen „om niet” op naam van de trustee worden gesteld, „maar niet definitief worden overgedragen aan de trustee, die deze goederen uitsluitend, los van zijn eigen vermogen, moet beheren en bewaren met het oog op de overdracht daarvan aan de begunstigten van de „trust”. Het in een trust ondergebrachte goed blijft dus, ten minste tot de definitieve overdracht aan de begunstigten, „toebehoren” aan de insteller. Met het oog op een maatregel tot bevrozing van het goed is dus in elk geval tot het aan de begunstigten wordt overgedragen voldaan aan de voorwaarde van artikel 2, lid 1,

van verordening nr. 269/2014 dat het goed „toebehoort” aan de aangewezen persoon.

- 16 Volgens de verwijzende rechter kan het in dit artikel gebruikte begrip „toebehoren” betrekking hebben op zowel de gebruikelijke situatie, waarin de in bijlage I vermelde persoon de volle en exclusieve eigendom van het goed heeft, als op „atypische” of „hybride” situaties, zoals die waarin het goed in een trust wordt ondergebracht, waarbij het formeel op naam van een persoon (de trustee) wordt gesteld, zonder dat deze persoon in wezen evenwel als de werkelijke eigenaar kan worden beschouwd, aangezien hij geen volledige en onvoorwaardelijke beschikkingsbevoegdheid heeft.
- 17 De verwijzende rechter onderstreept, zoals het Ministero dell’Economia e delle Finanze heeft opgemerkt, dat de trustgoederen in elk geval tot zij aan de derde begunstigten worden overgedragen, definitief in de formele eigendom van de oprichter kunnen terugkeren, zowel in het geval dat de trust vroegtijdig wordt beëindigd als in het geval dat de begunstigten de overdracht van de trustgoederen niet aanvaarden. Met andere woorden, na de goederen in de trust te hebben ondergebracht wordt de band van „toebehoren” tussen het trustgoed en de insteller niet definitief verbroken.
- 18 Ter ondersteuning van de uitlegging dat de insteller nadat de goederen formeel op naam van een andere persoon zijn gesteld, een juridisch relevante band met die goederen blijft houden, verwijst de verwijzende rechter naar richtlijn 2015/849, die ertoe strekt te voorkomen dat het financiële stelsel van de Europese Unie wordt gebruikt voor het witwassen van geld en de terrorismefinanciering. Volgens artikel 3, punt 6, onder b), van die richtlijn geldt in geval van trusts dat de insteller, samen met in die bepaling genoemde gekwalificeerde personen, „uiteindelijk begunstigde” is, dat wil zeggen, „elke natuurlijke perso(o)n(en) die de uiteindelijke eigenaar is (zijn) van of zeggenschap heeft (hebben) over de cliënt en/of de natuurlijke perso(o)n(en) voor wiens/wier rekening een transactie [...] wordt verricht”. De verwijzende rechter preciseert dat in het nationale recht een soortgelijke bepaling geldt (artikel 22, lid 5, van wetsbesluit nr. 231/2007, zoals gewijzigd bij artikel 2, lid 1, van wetsbesluit nr. 90/2017).
- 19 Daarnaast wordt artikel 3, punt 6, onder b), punt v), de mogelijkheid genoemd dat „door directe of indirecte eigendom [...], uiteindelijke zeggenschap over de trust” wordt uitgeoefend.
- 20 Volgens de verwijzende rechter staat het feit dat richtlijn 2015/848 een andere objectieve werkingssfeer heeft dan verordening nr. 269/2014 er niet aan in de weg dat die richtlijn wordt gebruikt voor de interpretatieve analyse van artikel 2, lid 1, van die verordening: in beide situaties is de insteller van de trust een figuur die, samen met de andere figuren die een belangrijke rol spelen bij het beheer of de doelen van de trust (de trustee of de begunstigten), een relevante band blijft houden met de trustgoederen, aangezien hij op de een of andere manier invloed kan uitoefenen op het beheer ervan. Het begrip „toebehoren” in artikel 2, lid 1,

van verordening nr. 269/2014, kan dus betrekking hebben op niet alleen situaties waarin het goed formeel of rechtstreeks aan de aangewezen persoon toebehoort, maar ook op situaties waarin het goed hem „in wezen of indirect toebehoort”, zoals in geval van een trust: in dat geval heeft een persoon (de insteller) de trustgoederen weliswaar niet rechtstreeks in bezit, kan hij daar evenmin over beschikken en staan de goederen formeel ook niet op zijn naam, maar is hij objectief wel in staat om wezenlijke invloed op de goederen uit te oefenen, zowel omdat hij ook de formele eigendom ervan terug kan krijgen, als omdat hij, door de trust in te stellen en het beheer en de bestuur toe te vertrouwen aan door hem gekozen vertrouwelingen, vooraf het gebruik ervan (en met name de uiteindelijke bestemming ervan) kan sturen.

- 21 Subsidiair merkt de verwijzende rechter met betrekking tot het criterium dat de goederen toebehoren aan een met de insteller verbonden (natuurlijke of rechts)persoon op dat artikel 2, lid 1, van de verordening – door te bepalen dat niet alleen de goederen die toebehoren aan een aangewezen natuurlijke of rechtspersoon worden bevroren, maar ook de goederen die toebehoren aan met „deze persoon verbonden” natuurlijke of rechtspersonen (of entiteiten of lichamen) – ook betrekking kan hebben op het geval van een trust. Het goed, dat niet langer op naam staat van de insteller, een in bijlage I aangewezen persoon, blijft immers een relevante band houden met die insteller; de trustee is de door de insteller gekozen verbonden persoon, die de door de insteller in de trust ondergebrachte goederen beheert in overeenstemming met het door de insteller vastgestelde programma.
- 22 Meer subsidiair, met het oog op de rechtmatigheid van de bevroeringsmaatregelen op grond van artikel 2, lid 1, van verordening nr. 269/2014, kan volgens de verwijzende rechter worden betoogd dat de insteller, gezien de configuratie van de trust, hoe dan ook „zeggenschap” kan uitoefenen over de trustgoederen: volgens die configuratie (instelling van de trust, benoeming van met het beheer en het toezicht belaste sleutelfiguren, vaststelling van het definitieve programma en van de regels voor de toewijzing van de goederen) blijft de wil van de insteller immers doorslaggevend ten aanzien van het geheel van trustgoederen. Dat geldt ongeacht het feit dat de insteller geen rechtstreekse beheers- en beschikkingsbevoegdheid heeft met betrekking tot de trustgoederen en uitgesloten is van de begunstigden. De verwijzende rechter verwijst in dit verband naar de rechtspraak van het Hof, dat heeft geoordeeld dat het begrip „zeggenschap” berust op „rechten, overeenkomsten of andere middelen die het mogelijk maken om beslissende invloed uit te oefenen op een onderneming” (arrest van het Hof, Vierde kamer, van 4 maart 2020, Marine Harvest, C-10/18 P, EU:C:2020:149).
- 23 Tot slot verklaart de verwijzende rechter dat wijzigingen betreffende administratieve figuren tijdens de geldigheidsduur van de trust, na de oprichting, niet relevant zijn, en hoe dan ook plaatsvinden op grond van bedingen die de insteller in de trustakte heeft opgenomen. Volgens hem zal het Hof in voorkomend geval verduidelijken aan welke voorwaarden moet zijn voldaan om te kunnen stellen dat de insteller ook na dergelijke wijzigingen „zeggenschap”

over de goederen heeft, ongeacht de instemming van de insteller, en ook indien de insteller geen beheers- of gebruiksbevoegdheden blijkt te behouden met betrekking tot de trustgoederen.

WERKDOCUMENT